

Toldloven, hvor C. Hage ogsaa optræder som Partiets Ordfører. Da siger han, idet Toldloven sendes over til Landstinget, paa Partiets Vegne: „Jeg haaber, at Forhandlingerne maa kunne bringe det dertil, at Tingene naa til Forstaaelse med hinanden. At der er Vanskeligheder at overvinde for at komme ud over Meningsforskellighederne, er givet. Disse ere ikke blot af finansiell Natur, men ogsaa — og fuldt saa meget — vedrørende Beskyttelses-satserne. Men jeg skulde tro, at man med nogen god Villie fra begge Sider til sidst maa kunne komme hinanden saa nær, at man kan enes. Det siger sig selv, at dette ikke vil kunne ske, uden ved at man til en vis Grad er belavet paa fra begge Sider at slaa noget af paa sine Fordringer.“ Der blev den Gang sagt fra Tingets Ordfører i det Øjeblik, Sagen forlod Folketinget, ikke i Fællesudvalget i sidste Instans, men straks paa Forhaand, inden den gik op til Landstinget: Vi ere villige til at gøre yderligere Indrømmelser, ogsaa med Hensyn til Beskyttelses-satserne — og det sad det ærede Medlem og hørte paa, og han protesterede saamænd ikke den Gang.

Det er nu ikke min Mening med at citere disse Ord, at jeg vil opfordre ærede Medlemmer til, at vi skulle gaa videre i vore Indrømmelser end til det Standpunkt, som Folketinget tog i 1900. Det har været min Hensigt med Redaktionen af dette Forslag, at man i det store og hele med Rette maatte kunne sige, at dette Forslags Standpunkt er det, vi stode paa den Gang, og det er ikke min Mening at sende det op til Landstinget med Tilsagn her fra Tinget om, at vi ville gøre yderligere Indrømmelser; thi det tror jeg ikke, vi kunne. Men jeg har fremhævet det, fordi jeg ønsker at belyse den drabelige Tapperhed hos det ærede Medlem for Saks-købing og hos dem, der formodentlig skulle følge i hans Fodspor i de kommende Dage, og som ligesom han vare med til at stemme for alt det, Folketinget stemte for, og høre paa alt det, Folketingets Ordfører da sagde, uden at protestere derimod. Det ærede Medlem vil sikkert ikke staa ved sin Fortid; det plejer det ærede Medlem jo ikke; men vi andre, som føle os solidariske med vort Parti, og som føle, at man staar i en historisk Forbindelse med Partiets tidligere Holdning, ville vistnok alle være enige om, at det Stykke Politik, som den Gang blev lavet, det løbe vi ikke let fra. Vi have Ret til at hævde, at videre end dertil kunne vi ikke strække os; men paa

nogle Punkter — og jeg hævder paa nogle vigtige Punkter, f. Eks. med Hensyn til Nedsættelsernes Størrelse i det hele taget og navnlig med Hensyn til Nedsættelsen paa Forbrugsartikler, Nedsættelsen paa Beskyttelsen af Sukker — gaar dette Forslag videre; paa andre Punkter skal jeg indrømme, at det gaar neppe saa vidt, fordi jeg som Helhed har villet holde den Balance, vi havde i 1900.

Vi komme saa til det næste Punkt, det er Spørgsmaalet om Vægttold eller Værditold. Der skal jeg ogsaa først henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen). Det ærede Medlem sagde, at han havde en vis Kærlighed til Værditolden, men jeg vil dog tro, at denne Kærlighed var temmelig forbeholden, thi han erklærede udtrykkelig, at i det Fag, som han kendte til, troede han ikke, at Værditolden kunde gennemføres. Nu er det jo ulykkeligt, naar man skal have en Mands Hjælp til at gennemføre en Tanke, at han saa kommer og siger: Ja, maaske kan det lade sig gøre i de Fag, jeg ikke har Anledning til at kende, men i det Fag, jeg kender, kan det ikke lade sig gøre.

Jeg vil sige, at jeg vilde netop have sat Pris paa, om det kunde have ladet sig gøre i det Fag. Det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) henstillede til mig, at vi skulde søge at faa Tobakstolden ordnet paa en anden Maade, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Jeg udtalte allerede ved Forelæggelsen, at i Virkeligheden er der ingen af de ny Toldsatser, som jeg er saa betænkelig ved og saa ked af som Tobakstolden; men jeg har indsat den, fordi Folketinget stemte derfor i 1900. Jeg ser imidlertid godt, at det at forhøje Tolden saa stærkt, som her sker, og forhøje den ligelig baade paa den simple og paa den dyre Tobak, det er ikke heldigt og ikke let at forsvare og ikke let at forstaa heller for dem, der skulle betale denne Told. Derfor har jeg netop tænkt paa at ville gøre et Forsøg under Forhandlingerne her i Tinget, medens jeg har Tid dertil, paa at komme væk fra Vægttold paa Tobak og komme over til Værditold; og jeg kan meddele, at der allerede i Generaldirektoratet gøres et Arbejde netop paa det Omraade for at komme enten til en indenlandsk Beskatning af samme Karakter som den, vi have foreslaaet at lægge paa Spiritus — men at tage to Ting af den Art paa een Gang er vistnok for meget — eller at gaa over til en Værdi-